

unægtelig er alt, om jeg saa maa sige, til Faget henhørende. Der er baade Tju og Bang og Hiv og Sving, Tim og Tam og Njam-Njam, alt hvad der hører til en politisk Indianerdans; den opføres altsaa nu til den Side i vort politiske Liv. Det minder mig om en Korrespondance, jeg nylig læste, fra Paris om det nye franske Deputeretkammer, hvor Nationalisterne har vundet Overtaget. De debuterede med at gøre et forfærdeligt Spektakel, da en Socialdemokrat tog Ordet, de klappede med Laagene og slog med Blækhusene o. s. v. Saa traadte det gamle Rigsdagsbud, der havde set Deputeretkammerets Forhandlinger gennem mange Aar, ind i Salen, og saa sagde han: naa saadan, nu er Indianerdansen nok forlagt til den anden Side af Salen. Det Spil, det konservative Folkeparti opfører i den senere Tid, er, hvad jeg ogsaa kunde kalde et meget barnligt Demagogi, ligesom det ærede Medlems Partis Presse har hengivet sig til et yderst barnagtigt Demagogi. Der var en aandrig Mand, der for nogle Aar siden sagde, at det var rent forfærdende, saa Bourgeoisiets intellektuelle Niveau var dalet. I de allersidste Aar er det mere end forfærdende. Vi maa saa haabe, at det store, brede Lags, Arbejderklassens, intellektuelle Niveau er vokset saa meget stærkere, for ellers ser det galt ud for Ligevægten i vort Samfund. Hvad de møder frem med i deres Presse i Kampen mod Ministeriet, i Kampen mod Socialdemokratiet, er jo i Regelen under det Niveau, som intellektuelle Mennesker overhovedet kan beskæftige sig med. Det er beregnet paa de mest uvidende, de mest overfladiske, de mest naive, og det appellerer til de mest demagogiske Instinkter. Saadan maa man ogsaa opfatte den Repræsentantskabsbeslutning i Søndags. Jeg saa jo lidt paa den, og der var, som jeg sagde, alt til Faget henhørende. Men da jeg saa gav mig til at undersøge den rigtig i Sømmene, lagde jeg Mærke til, at der for det første dog ikke findes noget om Valgloven. Det vilde ogsaa have været mærkeligt, om det konservative Repræsentantskab havde udtalt sig direkte imod Partiets Repræsentation her i Salen, der jo har erklæret, at de i Modsætning til Venstre vil en Realitetsbehandling af denne Sag; Repræsentantskabets enstemmigt vedtagne Beslutning desavouerer ikke direkte dette Standpunkt her fra Salen og fra Udvalget. Men de vil have Valg hurtigst muligt, og Repræsentantskabet opfordrer sine Rigsdags-

mænd til at benytte alle forfatningsmæssige Midler til at fremtvinge Valg. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for Partiet, hvad det er for forfatningsmæssige Midler, han tænker sig. Naar det konservative Folkepartis øverste Ledelse udsteder en saadan offentlig Proklamation og anmoder sine Rigsdagsmænd om at benytte alle forfatningsmæssige Midler til at fremtvinge Valg hurtigst muligt, saa maa det være tilladt at spørge disse Repræsentanter, hvad de tænker sig dermed. Hvad er det for Planer, de har? Det kunde dog være ganske nyttigt i politisk Henseende at faa noget at vide derom. Jeg har set et Chauvinistblad anbefale, at alle konservative og Venstre-Rigsdagsmænd nedlagde deres Mandater. Men en højtyret Landstingsmand protesterede straks, og det var vist meget klogt gjort af ham. Hvad er det for andre forfatningsmæssige Midler, de tænker sig? Hvornaar og hvorledes vil de bringe dem i Anvendelse? Det har ogsaa megen Betydning for det Spørgsmaal, her foreligger: Grundlovssagens Fremme.

Jeg læste altsaa, at alle forfatningsmæssige Midler skulde bringes i Anvendelse, men saa læste jeg ogsaa en lille indskudt Linie om, at man skal fremtvinge Valg med alle disse mærkelige forfatningsmæssige Midler, hvis Beskaffenhed man ikke faar noget nærmere at vide om, snarest muligt, i hvert Fald inden Folkeafstemningen i 2den Zone. Dette sidste trøstede mig en lille Smule. Det mindede mig om den svenske Præsts skrappe Prædiken, der endte med Ordene: Græder ikke Børnlille, det turde være Løgn alt sammen. Thi naar man giver en vis Frist for Anvendelsen af disse yderste forfatningsmæssige Midler, en Frist paa næsten et Par Maaneder — nu kan vi jo regne Datoerne ud, og Folkeafstemningen i 2den Zone maa komme omkring Midten af Marts Maaned —, er det maaske — og jeg vil haabe det — ikke saa alvorligt ment. Saa er det maaske kun Tim-Tam og Njam-Njam, maaske kun Tju og Bang og Hiv og Sving, saa er det maaske — jeg tillader mig den Formodning, og den er i Virkeligheden smigrende for det ærede Medlems Partis ansvarlige Repræsentanter — kun Blaar i Øjnene paa en chauvinistisk Bevægelse og en chauvinistisk Presse, der har hidset sig selv saaledes op, at de nu slet ikke kan standse, men trænger til dette Blaar i Øjnene. Det er maaske Forklaringen, og i saa Fald ligger Sagen slet ikke saa trist. Der er altsaa et Par Maaneder, før disse forfat-